

Natuurcolumn

Kijk toch eens! Wat een kleuren, wat een geuren, wat een variatie! Tijdens elke wandeling verwonder ik me over de pracht en de diversiteit van de Spaanse mediterrane flora en fauna. Geel, paars, blauw, wit, rood of groen. Alles groeit en bloeit dat het een lieve lust is onder de Spaanse zon. En het hele jaar rond. Prachtige vlinders fladderen van bloem tot bloem en bontgekleurde vogels vliegen in de helderblauwe lucht.

Voor een bijdrage aan de NCM nieuwsbrief duik ik voor informatie over de mediterrane natuur in de literatuur. In elke column zet ik een plant of dier in het zonnetje. Geniet met me mee.

***Salsola oppositifolia*, Loogkruid**

Langs de kust van Murcia en Andalusië groeit een bijzondere struik. Op het eerste gezicht een beetje onopvallend. Alhoewel het toch een bijna 2 meter hoge sterk vertakte struik is. Hij heeft zeer kleine vetplantachtige naaldvormige blaadjes met in de oksels kleine verdikkingen. Hieruit verschijnen in de bloeiperiode nauwelijks zichtbare groen/gele knopjes. De hele zomer lang doet deze houtige struik in alle rust en nauwelijks zichtbaar zijn ding. Totdat plotseling in de herfst en in de winter de rambla's, en rotsachtige kusten een lila/zacht roze kleur krijgen. En dan blijkt dat er gedurende de warme zomer veel werk verzet is.

Salsola oppositifolia heeft dan zaden geproduceerd. Deze worden omhult door vliedunne vleugeltjes. Hiermee worden de zaden door de wind getransporteerd. De kleur van de vleugels is prachtig lila en roze in vloeiende schakeringen. Bekijk zo'n "bloemetje" eens met een loep. Of maak er met een goede camera een macrofoto van. U weet niet wat u ziet. Zo mooi! In het hart een donkere kleur paars, uitwaaiierend naar lichtroze. De vleugeltjes zijn dooraderd met een netwerk van fijne lijntjes. Prachtig.

De struik heet *salsola oppositifolia* omdat hij voorkomt op zoute en kalkrijke groeiplaatsen. *Salsus* is latijn voor zout. *Oppositifolia* is latijn voor tegenovergestelde bladeren.

De groeiplaats verklaart daarmee ook zijn toepassingsmogelijkheden. En dan komen we bij de Nederlandse naam Loogkruid. Het loogkruid blijkt een belangrijke economische factor te zijn geweest in onze contreien, Murcia, Almería en Alicante. De planten werden eerst gedroogd en vervolgens in een kuil gelegd. Deze werd toegedekt en in brand gestoken. Dit was een heel precies werkje en werd gedaan door specialisten. De bedoeling was om door verbranding een as te produceren dat rijk was aan natriumcarbonaat. Deze sterk alkalische as werd "barilla" genoemd. De as kwam uit de kuil tevoorschijn als een grote brok steen, de barillasteen. Deze werd in brokken geslagen en leverde de eigenlijke soda. Deze soda was de grondstof bij de productie van zeep, glas en loog. Ook werd het gebruikt voor frisdranken. Toen natriumcarbonaat industrieel vervaardigd kon worden stierf deze werkwijze uit. Nu is het loogkruid een mooie tuinplant en een lust voor het oog in onze kustomgeving en geeft hij kleur aan de wintermaanden.

Alle informatie is bij elkaar gezocht in diverse boeken en bronnen op internet. De foto's zijn van eigen hand.

Met zonnige natuurgroeten, *Anja*